

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In strălănită 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Greutăți peste greutăți

— In atențiunea celorlor noștri —

Anul acesta a fost pentru „Unirea Poporului” un an de adevărată bejenie. Necazuri peste necazuri au cuprins-o și au învăluit-o, așa că abia scăpăm de un necaz și iată-ne întrași într'altul.

Mai nou, scumpindu-se toate, s'au ridicat și lefurile tipografilor cu 10%, tot asemenea s'a ridicat și prețul hârtiei.

Trecând astăzi pe la directorul Tipografiei, ne-a primit cu vestea că e sililit să ne ridice și nouă prețul gazetei cu 10%.

Da, vedem și noi că are dreptate omul; tipografia nu poate lucra adecă cu pierdere.

Dar l-am întrebat -- noi ce ne facem? Că noi zadarnic ridicăm prețul abonamentului, că cititorii nici abonamentul de până acuma nu ni-l plătesc. Ce ne facem deci?

Iată ce e!

Dacă vreodata a fost nevoie de înțelegere și de bunăvoință din partea celorlor, apoi e nevoie astăzi.

Plățiți-vă, Vă rugăm, abonamentele! Nu ne lăsați să perim! Această gazetă, care de 22 ani bate săptămânal la porțile D. Voastre, e vrednică să-și primească ce e al ei!

E păcat, zău, e chiar mare păcat, a păgubi pe cineva, ceeace nu este altceva decât furt. In momentul când V'ați făcut abonenți ai ziarului nostru, ați încheiat cu noi un contract. Obligațiunile acestui contract sunt următoarele: D. Voastră să ne plățiți abonamentul, iar noi să Vă trimitem regulat gazeta.

Increzându-ne în omenia multora dintre D. Voastră, noi V'am trimis gazeta pe așteptare. Așadară noi ne-am îndeplinit obligațiunea, pe când foarte mulți dintre D. Voastră nu.

Ce se întâmplă când una dintre părți nu îndeplinește condițiile contractului? Răspundeți, Vă rugăm, la această întrebare.

Ei bine, noi credem că avem de lucru cu oameni de omenie. Ii rugăm deci pe cetitorii noștri, să binevoiască a ne trimite prețul abonamentului și să ne scape din încurcătura în care ne aflăm.

Deocamdată nu ridicăm abonamentul, îi rugăm însă pe toți restanțierii, să ne trimită cu ce datoresc, iar ceice

Avem episcop-ajutor la Blaj

Ziarul oficial al Preafericitului Părinte dela Roma „L'Osservatore Romano” aduce știrea că Sfântul Părinte l-a numit pe pdr. canonic Dr. Vasile Aftenie, rectorul Academiei Teologice din Blaj, episcop-ajutor pe lângă Excelența Sa Mitropolitul Dr. Alexandru Nicolescu.

Când aducem la cunoștința celorlor noștri această știre, ne fimem de a noastră datorie să dăm pe scurt viața noului episcop.

Pdr. Dr. Vasile Aftenie s'a născut la 14 Iulie 1899 în Lodroman lângă Blaj din părinții țărani Petru și Agafia, dintre cari tatăl a murit mai de demult, pe când mama abia în luna Ianuarie a acestui an, neputându-și vedea singura odrasla, la care atât de mult ținea, ridicată la înalta treaptă a episcopiei.

Cele dintâi două clase primare le-a făcut la Lodroman, iară cl. III și IV la școala primară ungurească de stat din Blaj. In anul 1911 se înscrie în clasa întâie a liceului de băieți din Blaj, unde nu poate face decât obla șase clase, căci în 1917 este recrutat și îmbrăcat militar și dus pe câmpul de luptă. In cursul anilor 1917 și 1919 este dus pe frontul din Galizia și apoi pe cel din Italia, dară primește și câte un concediu scurt, ca să-și poată face examenele particulare de clasa VII și VIII liceală. Tot în 1918 face și examenul de maturitate, iar apoi se înscrie la facultatea de drept a universității din București.

In vara anului 1919 însă se hotărăște să se înscrie la teologie, la care și este primit. Fiind student foarte bun, este trimis la Roma, în colegiul de Propoganda Fide, unde rămâne până la anul anul 1925, când vine acasă doctor în teologie. Mitropolitul de pie memorie Dr. Vasile Suctu îl numește numai decât protocolist la Oficiul Arhidiecezan, iar la 1 Ianuarie 1926 îl hirotoneste preot, ca la 1 Februarie al aceluiaș an să-l poată numi profesor de dreptul canonic și de istoria bisericească la Academia Teologică precum și prefect de studii la Seminarul Teologic.

Când în 1934 pdr. protopop Gheorghe Dănilă dela București este ales canonic la Blaj,

nu pot plăti nici acei 150 de Lei la an, să ne respingă gazeta, scriind pe adresă: „refuz primirea”.

Țăranii noștri câștigă astăzi foarte bine, așa că foarte ușor pot să-și îndeplinească această datorie a lor, numai bunăvoință să aibă.

pdr. Dr. Vasile Aftenie este rugat de Mitropolitul Suctu să meargă la București. Deși leafa de profesor la Teologie era cu mult mai mare și sarcina mai ușoară, Sfințta Sa primește invitarea fără șovăre și, cu toate că pierde mai mult de jumătate din salariu, în 14 Iulie 1934 pleacă la București, unde păstorește cu mult zel, fiind lubit de toți parohienii fără deosebire.

Veneratul Capitul Mitropolitian, luând în socotină meritele câștigate la catedra de profesor și la protopopiatul din București, îl alege la 21 Decembrie 1937 canonic mitropolitian, dar I. P. S. nostru Mitropolit îl dă voie să mai stea la București până la 6 Mai 1939, când sosește la Blaj, ca la 1 Octomvrie 1939 să preia greaua sarcină de rector al Academiei Teologice și al Seminarului Teologic.

Când Preafericitul Părinte Papa Plus XII dela Roma îl numește episcop-ajutor pe lângă Excelența Sa Mitropolitul nostru, noi cel dela această gazetă, al cărei binevoitor și sprijinitor a fost totdeauna, îl dorim, din tot sufletul nostru, să-l dea Dumnezeu sănătate, putere și harul său cel preasfânt, ca sarcina grea ce va primi-o în curând pe umerii săi să o poată purta spre binele bisericii și al neamului, cât mai mulți ani în pace, spre fericirea turmei sale viitoare.

Vești bune din Ocna de fier

Comuna Ocna de fier se află în Banat, nu departe de Bocșa Montană, în județul Caraș, și este o comună de băieși. O parte dintre locuitorii sunt băieși la ocnele de fier, o altă parte lucrează la fabrica din Reșița. Vreo 30 de familii din acea comună au trecut în anii 1934-1935 la sf. unire, fiind conduși de pdr. Teodor Olteanu. Preotul lor de astăzi este pdr. Zaharie Brebariu, care se dovedește a fi un preot după inima lui Cristos conducându-și credincioșii cu multă iscusință.

Norocul Sfinției Sale este că și credincioșii îi sunt cât se poate de darnici și de buni. Din bănișorii lor, adunați leu cu leu, au închiriat o casă, în care au aranjat o frumoasă capelă pe care au zugrăvit-o și provăzut-o cu de toate, și anume cu iconostas, străni, scaune, prapori, candelabru și lumină electrică. Au făcut apoi „Reuniunea de cântări și muzică dln Ocna de fier”, așa că astăzi au, atât cor, cât și fanfară.

Mai mult, la îndemnul preotului lor a contribuit fiecare credincios cu sume foarte mari, câte 5000 Lei de persoană și unii și mai mult, și astfel au adunat frumoasa sumă de Lei 90000, cu care au cumpărat casa în care li-se află capela și care, fiind destul de încăpătoare,

servește și de casă parohială. Cumpărarea casei s'a făcut chiar în ziua de Florii, spre marea bucurie a credincioșilor cari se pot lăuda cu drept cuvânt că au acuma casa lor proprie.

Îată ce sunt în stare să facă o mână de oameni, conduși de un preot harnic și insufleșit! Dela credincioșii din Ocna de fier ar putea lua pildă atâția credincioși din alte sate.

Sfânta liturghie

Despre marele preț al sf. liturghii am scris mai de multe ori și întotdeauna am arătat marile foloase pe cari ni-le aduce această sfântă jertfă. Credincioșii noștri cu toate acestea nu prea cercetează cum ar trebui sf. liturghie și sunt departe de a se asemana cu credincioșii catolici din Apus. Cei mai mulți nici nu înțeleg sf. liturghie, cu toate că se face în limba noastră, nu că la Apuseni, unde sf. liturghie se face în limba latină.

De aceea m'am hotărât să explic sf. liturghie pe înțelesul tuturor și astfel s'o fac mai iubită de poporul nostru.

Vorbim aici de sf. liturghie a sf. Ioan Gurădeaur care se slujește peste întreg anul, afară de câteva dumineci din postul mare și de câteva sărbători în care se slujește liturghia sf. Vasile cel Mare și de miercurile și vinerile din postul mare, când se slujește a sf. Gregoriu Teologul.

Sf. liturghie se împărțește în două părți mari, în *liturghia catehumenilor* și în *liturghia credincioșilor*.

Liturghia catehumenilor

Catehumen este un cuvânt grecesc, care vine dela „katehiso” și înseamnă a lavăta pe cineva învățăturile religiei creștine. Catehumen înseamnă „celce ascultă sau învață aceste învățături”. Așadară liturghia catehumenilor înseamnă liturghia celor ce învață sau ascultă învățăturile religiei creștine.

Creștinii cei dintâi nu le dădeau a decă voie celor nebotezați să fie de față la slujba sf. liturghii. Li lăsau să asculte numai partea de introducere a sf. liturghii, și anume până după citirea sf. evanghelii.

Mai târziu, văzând mai marii bisericii că, prin ascultarea sf. apostol, a evangheliei și a predicii, mulți necredincioși s'au făcut credincioși, le-au dat voie, atât păgânilor, cât și evreilor, ereticilor și celor ce se pocăiau, să fie de față la liturghia catehumenilor.

Să se știe că sf. liturghie nu este numai jertfa legii noi, ci totdeodată ea arată și închipuește întreaga viața Mântuitorului nostru Isus Cristos. Liturghia catehumenilor închipuește pruncia, viața de copil, de tânăr și de învățator a Mântuitorului nostru. De aceea se și face în această parte a sf. liturghii citirea apostolului, a evangheliei și îndată după evanghelie se rostește de obicei și predica.

Cum se pregătește preotul pentru sf. liturghie

Fiind sf. liturghie o taină atât de mare,

preotul trebuie să se pregătească la sf. liturghie cât mai bine sufletește și trupește, și anume întocmai așa cum se pregătesc și credincioșii pentru sf. împărtașanie sau cuminecătură.

Afară de această pregătire preotul trebuie să mai zică și anumite rugăciuni în fața iconostasului, și anume câteva rugăciuni de ispășire a păcatelor sale. Apoi zice cu mâinile ridicate câte o rugăciune în fața icoanei Domnului Cristos și a Preacuratei Vergure Maria, sărutând aceste icoane și dovedind prin aceste sărutări alipirea și încrederea în accia pe cari li reprezintă icoanele. Pe urmă zice în fața ușii împărătești, cu capul plecat, încă o scurtă rugăciune, după care intră în altar pe ușa de miazăzi, binecuvântând poporul. Aceste rugăciuni de aceea le zice preotul afară de altar, ca să arete că în altar numai cei cu gânduri curate pot intra pentru rugăciune și pentru a aduce jertfă Domnului.

După ce a intrat în altar, preotul se închină de trei ori în fața sfintei mese, apoi sărută evanghelia și sf. masă, arătând prin aceasta cinstea cea mare pe care o dă el sfintei mese, care închipuește mormântul Domnului, și sf. evanghelii, în care se află învățăturile Mântuitorului.

Imbrăcarea preotului

Numai decât apoi binecuvântă *stiharul* sau cămașa lungă albă sau colorată pe care o îmbracă zicând: „*Bucura-se-va sufletul meu întru Domnul, că m'a îmbrăcat în vesmântul mântuirii și cu haina veseliei m'a acoperit; ca unui mire mi-a pus mie cunună și ca pe o mireasă m'a împodobit cu podoabă*”. Acest stihar închipuește haina cea luminată, bătătoare la ochi și de batjocură, în care l-a îmbrăcat pe Isus Irod cu ostașii săi. Preotului li aduce aminte această haină că și sufletul lui trebuie să fie alb și curat și să trăiască o viață îngerească, ca unul care e chemat să îndeplinească o slujbă mai pre sus decât a îngerilor.

Binecuvântă apoi *patraștrul* și-l așează după cap zicând: „*Bine este cuvântat Dumnezeu, celce varsă harul preste preoții săi, ca mirul pe cap, ce se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, carele se pogoară pe tivitura vesmântului lui*”. Patraștrul înseamnă funia, care a fost legată de grumazul Mântuitorului când a fost dus la patima sa cea de bună voie; mai înseamnă apoi și crucea pe care a purtat-o Mântuitorul pe umerii săi până la muntele Golgota. Preotului li aduce aminte de jugul pe care s'a hotărât să-l poarte atunci când s'a preștit, precum și de harul ce se revarsă asupra lui și a întreg poporului când slujește sf. liturghie.

Se încinge apoi preotul cu *brăul*, zicând: „*Bine este cuvântat Dumnezeu celce mă încinge cu putere și a pus fără prihană calea mea*”. Brăul înseamnă fota cu care s'a încins Mântuitorul la cina cea din urmă când a spălat picioarele celor 12 apostoli, dar mai înseamnă și funia cu care a fost legat de stâlp când l-au sbiciuit soldații, din porunca lui Pilat. Preotului li aduce aminte acest brău de puterea adevărului cu care este încins și de curățenia vieții și de înfrânarea postelor celor rele.

Mâncările le îmbracă preotul în amândouă mâinile, zicând mai întâiu la

cea dreaptă: „*Dreapta ta, Doamne, s'a preamărit întru tărie; mâna ta cea dreaptă, Doamne, a sfărâmat pe dușmani și cu mulțimea mării tale ai zdrobit pe cei potrivnici*”. La mâncarea stângă zice: „*Mâinile tale m'au făcut și m'au sidit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile tale*”. Aceste mâncări înseamnă legăturile care cari a fost legat Domnul nostru Isus Cristos în cursul patimilor sale. Preotului li aduce aminte de încrederea pe care trebuie să o aibă în atotputernicia Domnului și Dumnezeului nostru Isus Cristos, care l-a biruit pe diavolul și ne-a răscumpărat pe noi din robia lui.

În sfârșit preotul îmbracă *felonul*, binecuvântându-l și zicând: „*Preoții tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cei curvioși ai tăi cu bucurie se vor bucura, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin*”. Felonul înseamnă haina cea mohorâtă cu care a fost îmbrăcat Isus de către soldați, după ce l-au biciuit și după ce i-au pus cununa de spini pe cap. Preotului felonul li aduce aminte că trebuie să fie îmbrăcat mai ales în virtutea dragostei, fără de care nimica nu prețuește; apoi că el trebuie să mai fie și omul dreptății.

Părintele Iulie

Pilde pentru viață

Părerea unui plugar iobag despre sf. liturghie.

Era în evul mediu, prin veacul al deșprezeceles. Un bogătaş, anume Ioan Bergas din Madrid, capitala Spaniei, avea mai mulți iobagi, între cari și pe unul cu numele Izidor. Acesta era foarte cinstit și cu frica lui Dumnezeu. El se înjura nici odată ci, fie că ara, grăpa ori sămăna, fie că săpa, aduna fân ori secera, lăuda pururea pe Dumnezeu pentru toate. Mai mult, el nu lipsia nici o zi dela sf. liturghie și se împărtașia zilnic, căci altfel se simțea ca pășit de Dumnezeu.

Ceilalți iobagi bîgară de seamă că Izidor fugea regulat, în fiecare dimineață, pentru câte o jumătate de ceas dela lucru. Îi pândiră să vadă unde merge. Văzându-l la biserică, l-au pârît stăpânului, că nu-și îndeplinește cum ar trebui datorițele sale. Chemat în fața stăpânului, el li răspunse: „Domnule, Vă rog așteptați până la cules. Intrucât pământul lucrat de mine ar produce mai puțin decât al celorlalți. Vă rog să mă pedepsiți cât se poate de aspru”.

Stăpânul se învoi, dar ceilalți iobagi li pârîră din nou, așa că stăpânul se hotărî, să vadă el însuși cum se poartă Izidor. Spre marea lui uimire văzu, că lângă el stăteau și-i ajutau doi îngeri. Totdeodată se mai convinse că lucrul lui Izidor era mult mai spornic decât al celorlalți.

Din clipita aceea stăpânul li prețui foarte mult pe Izidor, și-l consideră ca pe un fel de frate al său. Dar Izidor nu se lăsă de lucru, ci munci cu și mai mare dragoste pentru stăpânul său, la liturghie continuă să meargă regulat, iar munca mergea tot mai bine și cu tot mai mare rezultat.

Izidor iobagul, a murit în vârstă de 60 de ani în anul 1170. După 40 de ani dela moarte, i-au găsit neputrezit, și întreg trupul în la mormântul lui s'au întâmplat mai multe minuni. Biserica l-a ridicat în șirul sfinților, iar orașul Madrid l-a ales patron al său în coriuri.

O sf. liturghie a eliberat creștinătatea de jugul Turcilor.

Era în ziua de 12 Sept. a anului 1683. Turcii se aflau în fața zidurilor orașului Viena. Ei erau ca siguri de biruință. Un singur atac, și creștinătatea era nimicită. Armata creștinilor era cam desnădăjduită cu atât mai ales că armatele turcești erau foarte bine înzestrate și nu le lipsea nici curajul și vitejia, apoi mai erau și foarte mari.

Papa Inocențiu XI trimise la Viena pe călugărul capucin Marcu din Aviano, ca să încurajeze trupele creștine. Acest călugăr le ținu o însuflețită cuvântare și apoi le rugă să asculte cu toată smerenia și cucernicia, sf. liturghie pe care le va sluji-o pe dealul numit Leopold, de lângă Viena.

Nu mai puțini de 30 de principii conduceau oștirile creștine, cari toți au ascultat în genunchi sf. liturghie slujită de păr. Marcu. Și iată că abia se sfârșise sf. liturghie și se începu lupta, când se văzu un porumbel alb sburând spre turnul catedralei sf. Ștefan. Era porumbelul păcii. Trupele turcești fură biruite și începură a fugi în deplină disordine. În ziua de 14 Septembrie, sărbătoarea Înălțării sf. Cruci, călugărul Marcu sluji, din porunca împăratului Leopold I, o nouă sf. liturghie, de astădată în biserica Augustinienilor, drept mulțumită pentru biruința înfăptuită.

Scuțiți de concentrare până la 1 Iunie 1940 sunt toți plugarii cari cultivă napi de zahăr. Aceasta în baza ordinului Nr. 10387 din 9 April 1940 al Marelui Stat Major și a ordinului Nr. 1792 din 2 April al Ministerului Agriculturii. Inșă nu numai ei, ci și până și caii și căruțele lor.

Bolovani de gheață cad din văzduh. Păr. misionar Paul Müller povestește că a fost de față în China, acum-a patru ani, când s'a pornit o furtună groaznică, cu grindină din ce în ce mai mare, care s'a ridicat pe urmă și la 10 kg., așa că erau adevărați bolovani. Cu acel prilej — spune misionarul — s'au prăpădit mil de păsări, de animale și de oameni.

Instalare de canonic la Blaj

Duminecă în 5 Mai s'a făcut la Blaj, instalarea sărbătorească în scaunul de canonic mitropolitan a păr. *Dumitru Neda*, profesor la Academia de Teologie.

După liturgia arhierescă, *I. P. S. Mitropolit Alexandru*, într'o cuvântare frumoasă, prezintă pe noul canonic, ca pe omul care a știut prețui mult timpul și l-a știut folosi mai ales pentru cultura minții și a sufletului său de ade-

vărat preot și apostol al cuvântului dumnezeesc, așa că treapta la care a fost ridicat, a fost o dreaptă răsplată a vrednicilor Sale. Se citește apoi decretul de numire al noului canonic și se face înaintarea celorlalți canonici, fiecare ocupându-și noul loc ce i-se cuvine în scaunele catedralei.

Pentru fiecare dintre canonici *I. P. S. Mitropolit* are pămintești cuvinte de laudă și îndemn la munca ce-i așteaptă în slujirea bisericii lui Cristos.

Părintele canonic *Dumitru Neda* este destul de binecunoscut și de cititorii acestei gazete, pentru scrisul cuminte și frumos din anii trecuți, precum și din predicile rostite la misiuni în multe din satele noastre.

S'a născut la 22 Februarie 1893, în comuna Nevrincea din județul Severin, din părinți țărani. Studiile și le-a făcut în satul său de naștere și

în comuna vecină Țiparu. Liceul l-a urmat la Blaj, iar studiile teologice la Budapesta și la școala de teologie a părinților iezuiți din Innsbruck.

La Innsbruck a fost trimis de Mănăstirea Prislopului de lângă Hașeg, după ce a îmbrăcat haina călugărească. Nouă ani a fost preot la sate: la Ohaba Forgaci și în Izgariu. De zece ani este profesor la Academia Teologică din Blaj.

Părintele canonic *Dumitru Neda* a scris mult. La „Unirea” este redactor din 1930, iar la revista „Cultura Creștină” secretar de redacție. Afară de aceasta a mai scris la revista „Cuvântul Adevărului”, la „Unirea Poporului” și la „Calendarul dela Blaj”. A mai scris și 10 cărți-cele pentru popor și cărturari.

Părintele canonic D. Neda mai este apoi și un predicator cuminte și neobosit. A predicat foarte mult la misiuni populare, așa că-l cunoaște multă lume din satele Ardealului.

Noua treaptă la care a fost ridicat va fi pentru Sfinția Sa un nou îndemn să muncească acolo unde va fi încredințat.

Zile mari

Am sărbătorit numai acum-a ziua de 10 Mai și peste câteva zile poporul românesc al Ardealului va sărbători și ziua de 15 Mai. Amândouă aceste zile, cari se întâlnesc în această lună a primăverii sunt zile de mare praznic în viața națională a neamului nostru. Sunt zile mari, de mare sărbătoare pentru orice inimă românească.

15 Maiu 1848 s'a înscris cu litere de foc în istoria Ardealului și a luptelor noastre pentru libertate. Un neam robit de aproape o mie de ani a jurat în această zi să fie stăpân pe viața lui, pe bucoțica lui de pâine și pe sufletul lui. Primăvara libertăților noastre a început în această zi mare și sfântă. Zeci de mii de iobagi de pe întreg cuprinsul Ardealului au scuturat în această zi lanțurile grele ale iobăgiei, au îmbrăcat haine de sărbătoare și la chemarea vladicilor, preoților și conducătorilor lor, au alergat la Blaj să joare ea nu vor mai fi robi, ci liberi în pământul părinților și străbunilor lor.

Altă zi mare, 10 Mai. Primul pas mare spre libertate și neatarnare se face în această zi.

Și pentru restul săptămânii este rău de lucru.

Joi e zi legată. Cine flerbe cămăși sau face leșie joi, ori cine pune cloșcă, ori la ouăle din culbar, val de ea și de satul ei! Că peste capul ei aduce junghluri și săgetături, iar peste sat pietri cât nucile, și fulgere și trăsnete. Cine se spală joi, își aduce boală în oase și în casă. Numai cheful e bun joi, și peștel și logodnele și nunțile și ospețele. Cine-o știe altfel, altfel s'o spue, și cine-o zice că n'am dreptate, să dea Joimărița peste el!

O, d'apoi vinerea! Sfânta sfințelor și ziua luminilor. Vinerea nu e bine să lucrezi nimic pe sfânta lume, că toate relele din lume stau în mâna sfințel Vineri. Cine coase își coase gura, cine toarce își toarce mștele, cine țese își scoate singură ochii pe cea lume — ei, dar astea sunt nimicuri! Cine sparge ou vinerea face calcuș moroilor în casa ei, cine-și tale unghiile, își pune spinii pe drumul pe care-o merge ea desculță la județ; cine se spală pe mâini n'are parte de colivă, iar cine ațăță focul, își ațăță flacăra de sub cazanul în care va fierbe ca în iad. Mai poftim, dacă ești femeie cuminte, să lucrezi!

Sâmbătă e ziua morților. Cine mătură prin casă, cine așterne patul, cine aduce apă, supără pe morți, căci ei cred că le stai cu mătura de pază, să-i alungi, și că nu le dai

Foița „UNIRII POPORULUI”

Lene și superstiție

Bat-o Dumnezeu de muncă! Nu poți tu, creștine, nici cu gândul să gândești, câtă pacoste e pe-o femeie! Ar vrea să muncească și n'are când, că în fiecare zi e „legat” câte-un lucru cu „legătură mare”, iar cu „legătură mică” sunt legate mai toate. Singura blata duminică e zi cu îngăduială.

Lunea e capul săptămânii. Nu e bine să dai nimic din casă, că e pocinog și ai să dai săptămâna întreagă. Nu e bine nici să lucrezi nimic afară din casă. Nici să sapi, nici să seceri, nici să aduci fân, nici măcar să culegi surcele. Val de mine, nu știi că lumea e rea de apă? Aduce ploaie și innecuri, și de lucrezi lunea, nu-ți mai crește părul, de ești fată, și-ți cade de ești nevastă. Nu știi tu că Tudora, fata, lucra lunea, și-ai văzut cum i-a plouat la mână, de n'a fost nici horă, nici veselie, nici nimic. Degeaba i-a fost plânsul și necazul. Și apoi ce să mai lucrezi lunea? Nu ești destul de oboasă de-hora de ieri, și nu-ți e capul ca oala spartă de pulul de chef ce s'a încins. Las'că e mare săptămâna, este vreme de lucrat.

Marțea nu e bine de plecat la drum, nici să ieși la câmp, că e rea de boale și de lupi. Să mă fi tăiat, eu n'ași fi crezut că vine Marțea și ia și mintea și glasul nevestelor care torc marțea. Te poi cu necuratul? Baba și Mama-Pădurii se ține de tine, și Drăgalca, ba te umblă rusaliile, și rămâi ologă. Bată-te pustia furcă! Da să nu vezi fir de ață în viața ta și să n'ai cămașe cu ce să te îmbrace când vei muri, și mâna pe furcă să n'o poi marțea.

Să trăiești, cinstită miercuri, că esti zi mare și mijloc de săptămână, și ești zi curată, că de aceea este miercuria sfântă. Cine-o pune mâna pe sită să cearnă, focul lui Dumnezeu pe capul lui. Și bube pe cap, albe ca țărățele ce rămân în sită, și junghluri prin cruce, și să n'albă astâmpăr ca făina când cerni, și frământată de necazuri și de rele ca aluatul din albie când îl frământă. Nu e bine miercuria nici să bați porumb, nici să alegi fasole ca s'o poi la foc, nici să speli halne, nici să întinzi pânza la soare, că toate așa și-se întâmplă cum le faci, pe semnul lucrării, și dătuță ai să fii de draci în Gheena ca porumbul în saci și întinsă pe cărbuni aprinși ca pânza la soare și zollă în cazanele iadului ca o cămașe pe care o zolăști în mâni ca să scoți murdăria, și cum storci cămașa udă învârtindu-o-sul, așa te-ar stoarce balaurii din acea lume între mâini!

Se face în această zi mare, începutul adevăratei noastre libertăți, începutul României puternice de mai târziu. Țărișoarele de peste munți Moldova și Muntenia, unite acum, își câștigă rege dintr-o veche și nobilă familie domnitoare străină. Cu anii ce trec apoi înțelepciunea regelui și vitejia ostirilor române aduc poporului românesc libertatea și neatârnată atâ de mult plânsă și dorită. Se scutură în această zi jugul rușinos și aspru purtat de sute de ani. Nu trece mult și tot în această zi mare, România se proclamă regat, cu un rege destoinic și cuminte în fruntea ei. Incepe să aibă și ea cuvânt în sfatul țărilor mici din răsăritul Europei și țărilor mari privesc tot mai mirate la țara noastră ce atât de minunat se închegează și întărește.

Legate de așa mari fapte și întâmplări din trecutul luptelor noastre naționale, aceste zile sunt socotite ca zile de mare sărbătoare, luminoase popasuri în lupta pentru păstrarea unor libertăți și drepturi atât de scump plătite. Ele rămân ca minunate îndemnuri pentru cei de acum și pentru aceia cari vor veni. În vremurile tari de încercare zilele mari, zilele de sărbătoare, sunt acelea cari ne dau tăria sufletească de a ne împotrivi și trece biruitor prin toate. Sunt mai mult decât niște zile de odihnă, de podoabe de steaguri și muzică. În zilele mari ca acestea se cheamă din umbra trecutului chipurile eroilor de demult, faptele lor sunt povestite mișcător și ni se dau ca niște minunate îndreptare de viață.

Trec, pe dinaintea ochilor sufletului nostru în aceste zile, milioanele de iobagi de pe pământul Ardealului robii, se văd pare că chipuri de preoți și tribuni însângerați. Se ridică umbre de eroi mari, neliniștit de svonuri de război ce se apropie tot mai mult de hotarele noastre.

Aceste sunt zilele mari pe cari le prăznuim acum și așa trebuie să fie ele pentru fiecare bun Român: zile de înălțare și izvoare de întărire a sufletului și inimii.

Mulțumită publică. Curatorul bisericii române-unite din Dala, jud. Târnava-Mică, își ține de o sfântă datorință a aduce sincere mulțumiri și pe aceasta cale Dlui Iuliu V. Albin, din Zlatna, pentru mărinimoasa donație de 2000 Lei (două mil de lei) făcută de Sf. Paști bisericii noastre. Bunul Dumnezeu să-i răsplătească cu bunătățile sale toată jertfa adusă pe altarul credinței și să îi înscrie numele Domnului-Sale în cartea dreptilor. În numele curatoratului. Nicolae Băcel, paroh român-unit.

voie să se odihnească în casa ta și în patul tău. Să nu te pule Dumnezeu să pleci la drum sâmbăta, ca și marșea, căci într'aceste două zile a fost urzeala lumii: marșea s'a pornit lumea și sâmbăta s'a încheiat, și e rău să te pui cu Dumnezeu la întrecere. Moarta de năprasă îți vine, dacă te apuci să coși cămașă sâmbăta! Nu e bine sâmbăta să porți cămașa cu gura la plept, ci numai întoarsă cu gura la spate. De cinstit e bine să te cinstiți sâmbăta, că de bel ceva, bel pentru sufletul morților, încolo

Sâmbăta de-o lucra moașa,

Oia lucra și eu nașa.

Așa e cu posnașele aceste de zile. Ai lucra și n'al când.

Dumnezeu nu e rea de lucrat, că n'are nici o putere, dar vorba ala: de-o lucra popa, oia lucra și eu.

Din volumul „Gratul numelui” de Gheorghe Coșbu

Sinodul preoților din Vicariatul român unit al Timișoarei la Igrăș

Ziua de 16 Aprilie din acest an, a fost o zi de mare praznic pentru parohia română unită din Igrăș, căci atunci au sosit acolo 18 preoți din Vicariatul Timișoarei, în frunte cu Reverendisimul Păr. vicar și canonic on. Gheorghe Muntean, pentru a-și ține sinodul de primăvară. După primirea sărbătorească ce s'a făcut preoților în fața bisericii de către păr. Fizitea, încunjurat de credincioșii săi, s'a slujit sf. liturghie de păr. vicar în sobor de preoți, la care a cântat dulce și frumos corul mixt al parohiei sub conducerea tinăruțului învățător Sucigan. A predicat păr. protopop Medola din Comloșul-Bănățean, care a stors lacrimi din ochii ascultătorilor, căci, vorbind despre suferințele Mântuitorului, a arătat, că fără de Cristos nu poate fi pace și ordine în lume. S'au cuminecat aproape toți credincioșii parohiei.

S'a constatat cu acest prilej adevărul, că „mult pot face pușini buni împreună.” Parohia aceasta mică la număr a trecut prin grele frământări, dar datorită zelului păr. Fizitea și a învățătorului Sucigan precum și a înțelegerii credincioșilor — cari cu atâta dragoste își armează conducătorii — a luat un avânt de cea mai îmbucurătoare dezvoltare.

În sala școlii primare păr. Muntean, printre o frumoasă cuvântare, salutând pe preoți, deschide ședința sinodului, în care s'au luat hotărârile de mare însemnătate pentru binele bisericii.

Înainte de închiderea ședinței, păr. protopop Medola din Comloș, având în vedere că acest sinod este cel din urmă prezidat de păr. vicar Muntean, care, după o păstorire de aproape 50 ani în ogorul Domnului ca preot, protopop, iar din 1930 ca vicar — trece acum la pensie, — îi arată părerea de rău a preoțimii, care se desparte de un conducător atât de mult iubit și, asigurându-l de toată cinstea și iubirea pe care i-o va păstra și în viitor, îi exprimă recunoștința și mulțumită pentru toată munca săvârșită în cursul atâtor ani spre binele bisericii și pentru dragostea pe care a arătat-o totdeauna față de preoții Vicariatului. Propune apoi ca această recunoștință și mulțumită să se însemneze și în procesul verbal al ședinței. Preoțimea, într'un glas și cu multă însuflețire, aprobă această propunere.

Păr. vicar, adânc mișcat, mulțumește pentru acest semn al dragostei și promite, că și în viitor cu drg își va aduce aminte de frații preoți la altarul Domnului.

După masa dată de preotul local, preoții se fotografiază, ca și în acest fel să-i poată avea pe păr. vicar în familiile lor.

La însoțirea spre gară preoții, în frunte cu păr. vicar, au cercetat familia fruntașului credincios unit dl Vasile Păcintariu, din comuna sârbească Sânpetru-Mare, unde a aflat de bine să vină pentru a saluta pe preoții noștri și par. protopop ortodox sârb Predici Dușan, care în anul 1930, cu ocazia sfârșirii bisericii noastre din Igrăș, îmbrăcat în odăjdii preoțești și încunjurat de mulțimea credincioșilor săi a primit atât de sărbătorește pe înalt Preasfințitul nostru Mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu, pe atunci Episcop de Lugoj, care

era în dram spre Igrăș, invitându-l, să le împărtășească bucuria de a intra în biserica lor.

După o scurtă și prietenească întretinere în casa dlui Păcintariu, preoții s'au îndepărțat în parohiile lor cu cele mai frumoase amintiri dela sinodul din Igrăș.

Vieța religioasă în Balșa, Renghet și Geoagiul de jos (j. Hunedoara)

Din vremile bătrâne s'a dovedit că pentru Sf. Paști este cel mai potrivit anotimp pentru apropierea sufletelor creștine de Dumnezeu pentru sădirea adevărarilor de credință în inimă și mintea credincioșilor din pătura țărănească. În acest anotimp al Paresimilor lucrul câmpului încă n'a început peste tot, vremea s'a încălzit și credincioșii, după o iarnă grea, lungă și fără prea multă trudă, se simt mai lesne a tragi de dangățul clopotelor sfinte și aleargă mai cu multă însuflețire la lăcașul Domnului, ca, în umbra sf. Crucii, să asculte slujbe dumnezeiești ce le picură în suflet nădejdea la Atotputernicul pentru un nou an agricol.

Călăuzită de aceste constatări despre viața din câmpul real al vieții țărănești, Episcopul de Lugoj a trimis pentru zilele de 20—23 Aprilie, un preot misionar care să ducă sâmbăta Evangheliei lui Isus Cristos la credincioșii evlavioși din Balșa. Cucernicia Sa Păr. Șt. Bălan, preotul misionar a sosit în Balșa în după-amiază zilei de 20 Aprilie.

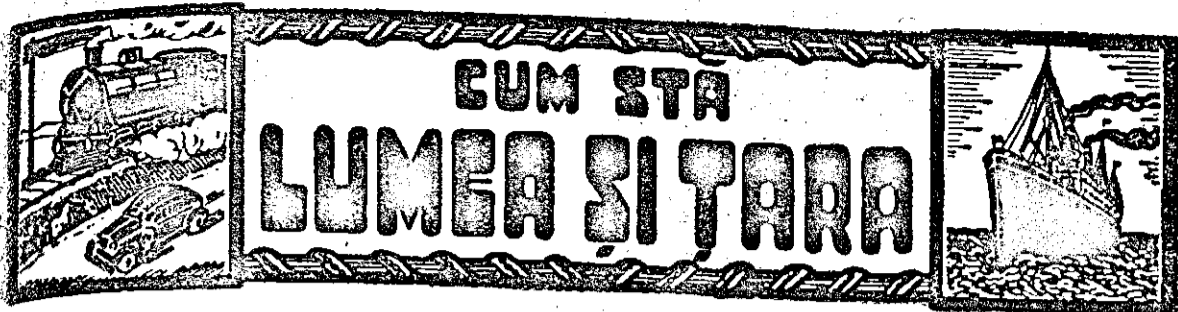
În cele trei zile cât a stat aici, Sf. Bălan a predicat despre adevărurile de credință, pregătindu-l cu multă dragoste pe credincioșii pentru marele praznic al Invierii.

În comuna Renghet, situată între munți în apropierea Băilor Geoagiu, sufletul poporului dreptcredincios se lasă și mai ușor condus spre Dumnezeu și adevărurile Sale veșnice. Lucrează aici cu multă dragoste pentru popor păr. Pasca Ioan. În Marșea-mare, sărbătorește Sf. Gheorghe, s'a făcut o slujbă religioasă — Maslu — slujit de patru preoți: S. Llor Șt. Bălan, Alex. Crișan, Ioan Pasca și Aug. Bock. La sfârșitul sfintelor slujbe (Calea Crucii, stăruirea apei și maslu) Păr. Șt. Bălan a predicat despre Vieța noastră prin Sf. Taine ale Pocăinții și Împărtășaniei. După acela poporul a fost botezat și miruit.

Între toate, comuna Geoagiul de jos are un loc de seamă și de cinste. Credincioșii acestei comune stau prin vrednicia lor alături de cel mai bun fil al bisericii. O dovadă despre aceasta este frumoasa biserică pe care au ridicat-o și care nu poate mult va fi terminată spre mărirea lui Dumnezeu și lauda lor și a vrednicului lor păstor păr. Al. Crișan. Nu se poate trece cu vederea și aceea, că în această comună lucrează pentru întoarcerea vieții religioase Reuniunea de Femei și Agru, sub conducerea dnei A. Crișan și a dlui G. Todica.

Correspondență

Cum se omoară unii oameni. Din anul de deș se aude de oameni cari își curmă firul vieții ei înșși. Unii se împușcă, alții se aruncă în valurile apelor. Toți socotesc, așa de greșit de altfel, că viața-i mai grea decât se poate purta și rău, care-l apasă, mai greu decât mormântul. Aceștia, așa de departe de învățătura creștină, caută o deslegare a nenorocirii lor în moarte. Mai în zilele trecute, frizerul Nicolae Biânaru, și-a uss capul, hainele cu benzina și și-a dat foc. A voit să moară în felul acesta, pentru că se despărțise de nevastă și nu mai putea trăi fără ea. Cu toate îngrijirile prietenilor și medicilor, nenorocitul frizer a murit în chinuri grozave.

— Lupte mari în Norvegia — Unde se arată o nouă primădie de război — Intră în joc America și Italia
— Vești din largul lumii —

Mersul războiului

După lupte destul de grele, Englezii și Francezii și-au retras trupele, pe cari le aveau în Norvegia de mijloc, la Namsos și Adnalsnes, așa că Germanii au rămas stăpâni în partea de miazăzi a Norvegiei.

Această retragere a fost socotită ca o mare biruință germană și o înfrângere a trupelor aliate. Cu toate aceste retrageri însă, din Londra s'a anunțat mereu că aliații nu au părăsit câmpul de luptă din Norvegia și au de gând să ducă războiul și pe mai departe.

Na se știe cari sunt acuma planurile de război ale aliaților. Multă lume spune că ei vreau să se întărească în partea de miazănoapte a Norvegiei, la Narvik și de acolo să stingherească pe Germanii. S'a și vestit că trupele lor ar fi început un atac puternic în această regiune. Se crede apoi și aceea, că aliații s'au temut de o lovitură puternică în altă parte și de aceea și-au retras trupele dela Trondheim, rămânând să poarte războiul numai la Narvik. Germanii spun însă că Anglia și Franța vreau să întindă războiul și în alte părți și că ar pregăti o lovitură și împotriva Italiei.

În acest timp Anglia și Franța au luat unele măsuri de grijă mai mare în Mediterana. Au întărit flota de război din această mare cu noi vapoare. Lucrul acesta a stârnit o îngrijorare în Italia, și gazetele italiene au și scris că poporul italian este liniștit, dar și hotărât să facă față la orice.

Marți, în Camera Comunelor, guvernul englez a făcut o dare de seamă asupra războiului pentru a răspunde atacurilor date de unele gazete engleze nemulțumite și a lămurii și poporul de felul cum se poartă războiul.

Ce se petrece în Mediterana

Marea Mediterană este un alt loc unde se arată semne de primădie și de foc. Se întărește aici interesele și dorințele de stăpânire a Angliei cu ale Italiei și apoi unde sunt doi mari țări, cearta și nemulțumirea-i gata. În săptămâna trecută s'a și anunțat că Anglia și-a mutat o parte din flota de război în această mare și că flota franceză patrulează încă de mai mult în apele Mediteranei. Tot atunci s'a anunțat că Anglia hotărât să-și oprească vapoarele de negoț, ca să mai treacă prin această mare, semn că socotește acest drum primejdios. La această înțelegere, a mai venit și stăruința Germaniei pe lângă Italia de a-și păstra neutralitatea de până acum și de a intra în război. Se spune că ministrul german dela Roma a și plecat la Berlin cu o scrisoare a d-lui Mussolini către dl Hitler.

Toată lumea privește acum cu grijă spre Mediterana, de unde s'ar putea începe un nou foc. Nemții vreau să arunce în luptă toată flota italiană. Aliații spun că ei sunt pregătiți și că pe lângă vapoarele de război pe cari le au aici, mai au și în Africa de Nord o armată puternică gata să intre și ea în luptă.

La Roma, Papa Pius XII luptă pentru pa-

cea Italiei. A și primit în audiență pe principele moștenitor italian.

Guvernul american își arată pe de altă parte dorința și grija ca războiul să nu se întindă și în țărilor de lângă Dunăre.

Mai neliniștii sunt Sărbii. Miniștrii lor au făcut o vizită Papiei, la Roma și dlui Sumner Welles, la Washington, în America. Guvernul grecesc a cerat și el, Americii ca să intervină pentru împăcarea lucrurilor.

Săptămânile cari vor veni vor aduce o linpezire și în această situație turbure.

Pe pământ, în aer și pe apă

A început acum o altă parte a războiului din Norvegia. Luptele au fost destul de crâncene în tot cursul săptămânii trecute. Trupele germane de sub comanda generalului Falkenhorst au atacat pretutindea. O coloană a ocupat Elverum și Hamar. A înaintat apoi pe Valea râului Oester, trecând prin Rena și Storeldal, cucerind în cele din urmă și orașul Roeros. Altă coloană care a luat orașul Lillehammer a înaintat dela Dombas. Trupele aliate s'au împotrivit la Otta și Kvam. Germanii au fost opriiți la Gulevir pe linia ferată care leagă orașele Oslo și Bergen. Tot în această parte Germanii au ocupat și localitatea Voss.

În Norvegia de mijloc luptele au fost tot așa de crâncene. Germanii au înaintat spre Trondheim. Localitățile Hjerking și Stoeren au fost ocupate de trupele engleze, având puternice întăriri. Alte lupte s'au dat la Gudbrausdal. Înaintarea trupelor germane a fost oprită la Sudebrandal și Oesterdal. Orașul Namsos a fost puternic bombardat de avioanele germane.

După lupte grele Germanii au ocupat localitatea Dombas și apoi Stoeren, făcând astfel legătură între trupele cari veniau dinspre Oslo și între acelea cari veniau dinspre Trondheim. În urma acestei înaintări trupele engleze și franceze erau cuprinse între două fronturi, așa că s'au retras, plecând prin portul Adnalsnes și porturile învecinate. Tot în acest timp generalul norvegian Hang, care comanda trupele norvegiene la Moeren Romsdal s'a predat și el Germanilor.

În partea de miazănoapte a Norvegiei, luptele se dau în apropierea orașului Narvik. Acolo sunt peste 8000 de Germanii hotărâți să lupte cât vor mai putea. Vapoarele engleze au bombardat în mai multe rânduri, iar pe uscat trupele engleze strâng tot mai mult cleștele împrejurul acestui oraș.

Pe mare luptele sunt tot așa de crâncene. Atacurile se fac cu submarinele, hidroavioanele și vapoarele de război. Germanii spun că vapoarele lor au scufundat două submarine, în strâmtoarea Skageab, iar cu avioanele au scufundat un mare vapor de transport englez și au bombardat mai multe vapoare de război.

Rugăciunea Papii pentru pace

Papa Pius XII, într-o cuvântare rostită în biserică Santa Maria a rugat pe Dumnezeu să dea pacea popoarelor învrăjbite.

Cu o voce emoționantă Papa și-a sfârșit cuvântarea cu rugăciunea următoare: „O Mătușitorule, ascultă rugăciunile noastre pentru ca pacea Ta să triumfe în lume, această pace, pe care în acest moment tu o dai Italiei.

Fie ca pacea să se restabilească între națiunile și popoarele prinse în război din cauză că au nitat de iubirea ce Ți-se cade și din cauza deslănțurii patimilor. Îndepărtează, Doamne, vârtejurile morții, plămeli și răzburării și fă din toate popoarele o singură turmă pașnică, pentru ca toate națiunile să asculte de tine și ca pacea să domnească din nou”. — Să ne rugăm și noi alături de Sfântul Părinte pentru întronarea păcii și a înțelegerii pe pământ.

Pierderile Angliei

Germanii spun că Englezii au avut mari pierderi în războiul din Norvegia. Anume zice ei, Englezii au pierdut în Norvegia numeroase vase de transport, submarine, vapoare de purtat avioane și vapoare de război. Numărul vapoarelor și al submarinelor pierdute de Englezi în acest război este destul de mare, în total 136 de vapoare.

Pierderile Germanilor în Norvegia

Gazetele englezești scriu că Germanii au pierdut în drum spre Norvegia peste 17.500 de oameni și că 1000 de soldați germani s'au predat aliaților.

Această gazetă arată marea însemnătate a aviației engleze care bombardează orașele din Norvegia, Damemarca și Germania.

Politica Bulgariei

Ministrul de externe al Bulgariei, dl Popoff a făcut declarații însemnate cu privire la politica țării sale. Vorbind despre război, a spus că Bulgaria urmărește o politică de pace și încredere în Balcani.

Primejdia războiului este la fel pentru toate țările din vecinătatea Dunării, așa că Bulgaria nu va face nimic ce ar spori această primejdie.

Se înăsprește războiul

Se înmulțesc tot mai mult semnele de înăsprire a războiului. Germanii sunt hotărâți să facă tot ce pot ca să-și asigure biruința încă înainte de iarna viitoare. Aliații sunt îngrijorați de această hotărâre și veghează să vadă, unde are de gând Germania să atace.

Lucrurile acestea le spune o mare gazetă englezească.

Din cenușa războiului

Generalul Sikorski, șeful armatei polone, a ținut în săptămâna trecută o cuvântare, adresată prin radio populației polone. Între altele generalul Sikorski a spus că are încredere în izbânda aliaților. Mulți soldați din fosta armată polonă luptă astăzi în armatele aliate. La sfârșit generalul Sikorski a spus că Polonia se va ridica din ruinele și cenușa războiului prin care a trecut.

Comandantul trupelor germane din Norvegia a fost decorat

Generalul Falkenhorst, comandantul trupelor germane cari luptă în Norvegia, a fost decorat de dl Hitler, cu marea decorație crucea de cavaler a Crucii de Fier.

Printr'un ordin de zi dl Hitler a mulțumit armatelor de acolo pentru vitejia cu care au luptat în Norvegia.

Când se prăbușește un avion

Miercuri trecută un puternic avion german de bombardament a fost doborât în luptă cu un avion englez, deasupra orașului Clacton.

Avionul a căzut peste mai multe case din acest oraș, pricinuind pagube mari. Casa deasupra căreia s'a prăbușit avionul german a fost rasă dela fața pământului, și alte 50 de case au fost stricate. Sunt 7 morți și 156 de răniți. Aviatorul care conducea avionul avea trupul ciuruit de gloanțe de mitralieră.

Dacă Italia vrea să intre în război

În săptămâna din urmă s'a vorbit tot mai mult despre politica Italiei. Erau mari temeri că această țară ar vrea să intre în război alături de Germania. Din această cauză au fost mai multe întrevederi la Roma și la Washington între miniștrii Americii și Italiei. Se crede că în cursul acestor întrevederi miniștrii Americii au cerut Italiei să nu se amestece în război și au încunostințat-o că dacă va intra în război alături de Germania, America va rupe toate legăturile de negoț pe cari le are cu ea.

O nouă potrivire a salariilor

S'a mai vorbit încă și înainte de ridicarea plăților funcționarilor și de o altă împărțire și potrivire a acestor plăți. Anume guvernul a hotărât să ridice salariile mai mici și să le potrivească în așa fel ca funcționarul de același grad și cu aceeași pregătire să fie cam la fel plătit și după slujba pe care o are. O comisiune lucrează acum la București pentru a face noua împărțire și potrivire a salariilor.

Pedeapsă bună pentru bețivi

Primul om pedepsit pentru beție la noi în țară

Până acum singurul judecător al bărbatului cu dragoste de pahar și băutură era femeia. Ea, săraca, avea să-i tragă toate ponoasele bărbatului băutor. Dacă bărbatul venia amețit bine dela cârciumă și nu i-se părea ceva bine sau i-se năzărea lui ceva, femeia avea să ispășească. În capul ei se spărgeau toate. De multe ori, când îi vedea că vine, răcnind și sărutând gardurile, își lua de mână copilășii, și căuta sălaş prin vecini. Se mai întâmpla și aceea, nui vorbă, când femeia era mai zdravănă, că punea mâna pe un rețev și-l lua la scuturat și judecat pe soțul cu prea mare dragoste de băutură.

Acum acest păcat a rămas să-l judece și pedepsească judecătorii anume rânduite pentru aceasta. Firește că sejiile, dacă se simt în stare, nu-și pierd dreptul și pot și ele să-l scuture și să-l judece, cum știu mai bine cu mătură, ori cu scândura dela pat, pe soțul căzut în păcatul beției.

Judecătoriile din București au și judecat și pedepsit pe un bețiv, pentru „beție repetată”. Numele acestui bețiv este Ion Undroi.

Grea și amară pedeapsă a mai căpătat acest domn. Anume a fost amendat, închis și — culmea rușinii — numele lui a fost scris pe un tablou al bețivilor în toate cârciumile din București. Și, ca pedeapsă să fie și mai amară și mai grea, osânda spune că acest domn nu va mai putea bea în nici o cârciumă din cuprinsul Bucureștilor. Dacă o vrea să mai simtă și el, ca omul, gustul acrișor al vinului și cel amar al berii, trebuie să se pună bine cu nevasta și să se roage de dumnezei ca să-i mai aducă și lui câte o litruță. Dacă nevasta nu va vrea, poate omul să aștepte mult și bine, căci cârciumarul nu-i vor da.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Calendarul dela Blaj a trecut tot, încă în luna Decembrie a anului trecut. Un zăpăcit de librar nu a vândut toate cele 150 exemplare pe cari le-a cerut și abia acum ne trimite 25 bucăți înapoi. Intrucât cineva dintre cetitorii noștri, cari ni l-a cerut și nu i-l-am mai putut trimite, ar avea nevoie de câteva exemplare, să ne trimită banii (12 Lei de exemplar) și îi vom trimite exemplarele dorite.

Camerar papal a fost numit, după cum aflăm din Roma, pâr. Dr. Ioan Cristea, fostul secretar mitropolitan dela Blaj iar astăzi vice-rector al Collegiului Pio-Romeno din Roma. La noi în Arhidieceză astăzi mai este camerar papal pâr. protopop Arlon M. Popa dela Reghin. Gratulăm din inimă noului camerar papal.

Reducere la plata dărilor. Ministerul de Finanțe face cunoscut că toți aceia cari își plătesc dările până în seara zilei de 15 Mai, primesc o scădere de 5 la sută din suma pe care trebuie s'o plătească.

Un bun prieten al nostru. Luni în 6 Mai ne-a făcut vizita la Redacție dl Bud Gheorghe din Aninoasa jud. Hunedoara, care are un copil la Școala Normală din Blaj. D-Sa era curios să ne cunoască și să vadă, unde și cum se lucrează la „Unirea Poporului”. Din cele ce am vorbit împreună ne-am convins, că D-sa răspândește în Aninoasa 16 exemplare din gazeta noastră, fără de a primi pentru aceasta nici o remunerație. Foile le trimitea până acum prin copilul său, iar, de când acela s'a înscris aici la școală, prin cele două copile ale sale. Ne spune că are multă harță cu încasarea banilor, dară că aduce cu drag această jertfă pentru Dumnezeu și pentru biserică. Ce frumos lucru, ce suflet nobil și cinstit! Noi îl rugăm pe Dumnezeu, să-l răsplătească înmilt.

Tot Americanul mai deștept. Unul cârciumar american îi mergeau tare prost treburile. Nu-i mai intra nici un mușteru în cârciumă și el sărăcea văzând cu ochii. Ca să atragă din nou pe mușterii în cârciuma lui el a scris pe o tablă, în fața cârciumii următoarele cuvinte: „Intră înăuntru și mănâncă ceva, că altfel murim amândoi de foame”. Cuvintele acestea au avut darul să atragă pe mușterii și azi cârciumarul s'a îmbogățit.

Gospodăria nimicită de foc

noaptea de miercuri a izbucnit un foc puternic la casa săteanului Vasile Ladislau din com. Folea. Focul a început la grajdul de vite, din negrija servitorului Simion Badin, care a dat mit în grajd cu țigara aprinsă. Cum bătea vântul, focul s'a întins, cuprinzând întreaga gospodărie. Au ars de vii: 22 cai, 15 vaci, 15.000 kg. sămânță, 10 perechi de hamuri, 300 kgr. sămânță de sfeclă, ovăs, geara, pături pentru cai. Pagubele trec de un milion de lei. Gospodăria acestui sătean a fost nimicită în întregime dintr'o țigară.

O întâmplare minunată la Reșița. Gazetele din țară scriu despre o întâmplare minunată petrecută la București, în noaptea învierii. Femeia A. Tudoran era mută de aproape șapte ani de zile. Fiind săracă, ea nu mai încercat să se vindece. Bărbatul ei era purtător de scrisori prin oraș. În noaptea vierii, pe când se ruga, femeia — scriu gazetele — și-a căpătat iarăși grațul.

De dorul copilei. În săptămâna trecută, gazetele au adus vestea că o profesoară din București, znume Elena Musset s'a omorât pentru că nu mai putea trăi, de dorul copilei moartă în anul trecut. Ceea ce a mișcat mult lumea, a fost faptul că Elena Musset, înainte de a muri și-a rânduit singură înmormântarea. A plătit dricarul, proștii, și chiar și mana care să i-se pună după înmormântare. După ce a zșezat toate nenorocita femeie s'a la pușcat. În scrisoarea lăsată a arătat că s'a omorât pentru a fi mai în curând lângă copila ei. — Așa sunt sufletele lipsite de o credință puternică, slabe și neputincioase în fața loviturilor vieții.

Explozie la o nuntă. O explozie puternică s'a întâmplat, pe când se sărbătorea o căsătorie, în satul Kuma din Turcia. Într-o clădirea s'a dărâmat peste nuntașii, incluzând chef și veselie. Până acum au fost scoși sub dărâmăturii mai mulți morți și răniți. Se crede că numărul morților și al răniților este cu mult mai mare decât se știe.

Un foc mare într'o sală de dans. Un foc mare a izbucnit la începutul săptămânii trecute, într'o sală de dans din orașelul american Natchez. Au pierit în această nenorocire peste 250 de negri. Sala, în care s'a întâmplat focul, era o veche biserică, care nu avea decât o singură ieșire. Ferestrele au fost închise de scânduri și gratii, Focul s'a aprins lângă un și nenorocii jucători n'au mai putut să fugă. Au pierit cu toții în flăcări.

Credincios până la moarte. În apropierea stației Ploiești s'a întâmplat, mai zilele acestea, o mare nenorocire de tren. Într-

Înainte de a pleca pe front

Un ofițer vizitează pe noii recruți, sosiți pentru instrucție. Nici unul din ei n'a cunoscut încă botezul de foc al bombelor și obuzelor. După vremea de instrucție și pregătire îi așteaptă și pe ei viața și soarta camarazilor lor mai bătrâni.

...sora sofi Gheorghe și Valentina Eamandy se întorceau acasă, dela o vizită făcută unor prieteni. Ca să ajungă mai repede, ei au luat-o pe lângă linia ferată. Spre nenorocul lor însă, au fost ajunși din urmă de un tren accelerat. Vântul puternic al locomotivei a smuls pe femeile de lângă brațul soțului ei și a aruncat-o sub roți pe linie. Ingrozit de cele ce se petreceau, soțul și-a scapat soția dela moarte, nenorocitul Gheorghe Eamandy s'a aruncat și el sub roți. N'a mai putut scăpa însă dela moarte. A fost ajuns de roțile ultimului vagon și tăiat în două. Nevasta lui, Valentina a rămas și ea cu picioarele amândouă tăiate și cu răni mari la cap. Linia ferată, în locul unde s'a întâmplat nenorocirea, era înroșită pe mai mult de 30 metri, iar Gheorghe Eamandy era mort, pentru că nu voise să-și scape nevasta dela moarte.

Un fiu își omoară tatăl, la arat.

Săteanul Braic Gheorghe din Toplița s'a dus la câmp ca să are. Împreună cu el era și soția sa Valeria. Nu peste mult a venit la ei și tatăl Braic Petru, care i-a întrebat că de ce ară pământul pe care nu l-a dat să-l folosească. Apărât de vorbele bătrânului, feciorul a luat pietrol și l-a lovit în cap, apoi nepăsător a apucat de arat. După câteva ceasuri bătrânul a fost găsit pe un răzor, sbătându-se într'un lac de sânge. Dus acasă, a el murit nu peste mult. Fiul ucigaș a fost dat pe mâna judecării.

Dragostea față de tineret a Exce-

lenței Sale Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului, este bine cunoscută, dar acum și-a dovedit-o mai bine, fiind însuși exerciții spirituale pentru studenții dela Școala Politehnică din Timișoara în zilele din urmă ale Postului Mare. Au luat parte 40 de studenți, dintre cari s'au dovedit și cuminecat 27.

Casele de locuit dela țară sunt

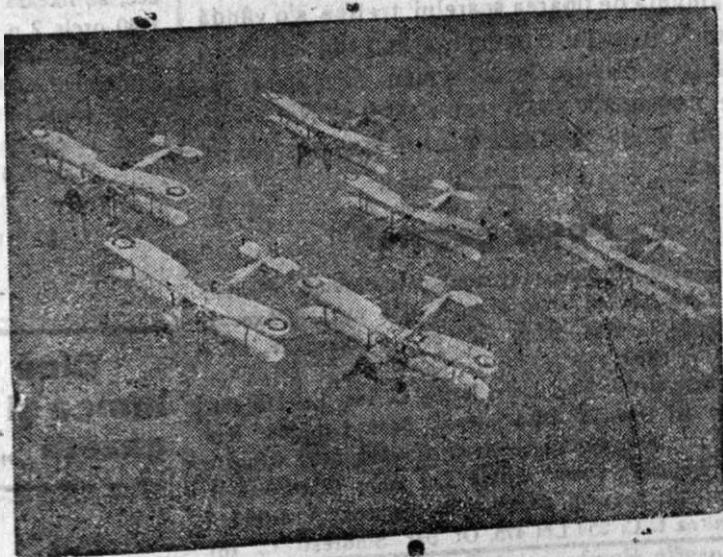
locuite de împozit dacă n'au mai mult de două camere, dacă sunt folosite pentru locuit și în alte scopuri și dacă sunt locuite de țărani.

Femeile și războiul.

125 de mii de femei din Belgia au făcut o cerere către fetele țării cari se află în război, rugându-le să facă tot ce le stă în putință pentru ca să câștige în curând războiul. În această cerere a lor mamele belgiene arată durerea ce simțesc ori de câte ori sunt nevoite a citi despre noul și noul jertfe de ale războiului, dar și ale de suferințele oamenilor pașnici și războinici. Ele se roagă zilnic lui Dumnezeu, împreună cu copilașii lor, ca să se termine mai iute războiul.

In drum spre țara dușmană

Un grup de avioane trec pe sbor spre pământul țării germane. Sunt avioane mari de bombardament și recunoaștere în drum spre insula germană Heligoland. Valoarea avioanelor de recunoaștere este mare într'un război. După informațiile aduse de ele, avioanele de bombardament vor începe apoi la atac.

La 1 Iunie se deschid

BAILE GOVORA

(JUD. VÂLCEA)

cu ape minerale iodurate și sulfuroase suverane în artritm, reumatism, gută, boli de piele, sifilis
INSTITUTUL DE FIZIOTERAPIE cu numeroasele lui aplicații: inhalatii, pulverizatii, insuflatii, inhalatii cu oxigen, aer comprimat, bai hidroelectrice, de acid carbonic, aplicații cu nămol, aplicații electice, raze ultra violete, ultra scurte, diatermie, etc. completează cura balneară.

Hoteluri: PALACE și BALNEARA cu tot confortul modern

BAILE CALIMANEȘTI

cu minunata apă de CĂCIULATA, recomandată în artritm, boli de ficat, rinichi și căi urinare.

APE PURGATIVE, APE SULFUROASE PENTRU BĂI. INSTITUTUL DE HIDROTERAPIE ȘI FIZIOTERAPIE cu inhalatii, pulverizatii, bai de acid carbonic, hidroelectrice, raze ultra-violete, ultra-scurte.

PLAJE LA OLT

Marele Hotel CALIMANEȘTI cu tot confortul modern

Tarifele la băi și hotelurile Societății au rămas aceleași ca în sezonul 1939

În lunile Iunie și Septembrie cură completă: forfetară - paușală (casă, masă, băi, taxe) la Hotel Palace și Balneara-Govora și Marele Hotel Călimănești.

Lămuriri, prospecte, tarife la Societatea „Govora-Călimănești”, Str. Brezoianu 62. București I.

63 (1-4)

Mai mare rușinea

Un lucru cât se poate de rușinos și păgânesc s'a întâmplat în ziua de Paști într'o comună din județul Târnava-Mică. Feciorii Gligor Roșianu și Ilie Bârlea s'au bătut în biserică în timpul sfintei slujbe.

Cearța a pornit dintr'o nimica toată. Făcându-l Bârlea Ilie a luat o trespă dela scara care cobora din turnul, unde se trag clopotele. Voind să coboare, flăcăul Gligor Roșianu a căzut și s'a lovit. Supărat că a fost făcut de răs în biserică, el i-a dat două palme lui Bârlea Ilie. Dacă n'ar fi sărit apoi oamenii mai bătrâni, flăcăii s'ar fi încăerat poate și mai rău la bătae. Așa însă bătaia a fost oprită și bătașii au fost despărțiți și duși acasă. N'a mai fost apoi nici slujbă căci preotul văzând păgânătatea și nesimțirea tinerilor a plecat și el afară din biserică.

A doua zi jandarmii au strâns pe flăcăii bătași și i-au muștrat pentru fapta lor urâtă. I-a muștrat și preotul în predica părăntescă de a doua zi.

Pe lângă toate muștrările pe care le-au primit însă, fapta tinerilor din această comună rămâne ca un lucru cât se poate de rușinos.

Citiți cu foșii

„Cărțile Bunului Creștin“

No.	Titlu	Prețul
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediția II.	„ 6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	„ 6
4.	Darul lui Dumnezeu	„ 6
5.	Adevărata fericire	„ 6
6.	Taina spovedaniei	„ 15
7.	Tâlcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	„ 50
8.	Legea strămoșească	„ 15
9.	Tâlcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	„ 25
10.	Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	„ 20
11.	Tainatainelor, sfânta cuminecătură	„ 8
12.	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	„ 12
13.	Durerea, sora noastră nedespărțită	„ 12
14.	Tâlcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	„ 34
15.	Cărticica mirilor	„ 6
16.	Cărticica soților de căsătorie	„ 8
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus	„ 6
18.	Cum să ne creștem copiii	„ 8
19.	54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	„ 40

In curând va apărea:

20.	57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an	„ 40
In editura „Sfânta Unire” Blaj		
a apărut:		
Din viața vechilor creștini		„ 20

Toate aceste broșuri sunt scrise de părinte aliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului” Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri

Lucrări de îngrijire la porumb

România stă în fruntea tuturor țărilor din Europa, în ceea ce privește suprafața cultivată cu porumb, care se ridică la aproape 5 milioane hectare.

În ceea ce privește însă producția la hectar, constatăm cu durere, că suntem mult în urma altor țări, pe cari Dumnezeu nu le-a hărăzit cu un pământ așa bogat și cu un soare așa de cald ca al nostru.

Cu mai multă pricepere, am putea spori și chiar îndoi producția noastră de porumb, ceea ce ar aduce după sine — socotind în bani, un plus de cel puțin 10 miliarde Lei pentru toată țara.

Deoarece porumbul este una din principalele bogății ale țării noastre, trebuie să-i dăm atențiunea cuvenită și de aceea în cele ce urmează, vom căuta să arătăm o parte din lucrările cari se cer unei bune culturi.

Porumbul cere o deosebită îngrijire și în afară de lucrările pregătitoare ale pământului, alegerea seminței și modul de însămânțare — pe cari credem că plugarii noștri le-au făcut în bune condițiuni, după cum li-s'a arătat în diferite ocazii — producția porumbului atârână mai mult de îngrijirea ce i se dă, decât de bună stare a timpului, în a cărui nădejde se mai lasă încă mulți.

Ne place să credem, că nici un plugar nu și-a însămânțat porumbul fără a-i fi încercat puterea de încolțire, așa după cum li-s'a atras atențiunea și li-s'a făcut cunoscut prin agenții agricoli comunali anume instruiți în acest scop.

Numai prin executarea acestei lucrări și-au putut da seama de gradul în care a fost vătămat colțul bobului din cauza gerului ce a bătut iarna trecută și de care a depins de sinea ce trebuia dată seminăturii.

Porumbul odată însămânțat, trebuie bine îngrijit. Numai cu o singură prașilă, urmată de un mușuroit, și acestea făcute cu multe greșeli, nu putem obține o recoltă bună, oricât de potrivită ar fi starea timpului.

O cultură bună cere următoarele lucrări:

La câteva zile după ce a răsărit, trebuie grăpat și în felul acesta păstrează umezeala în pământ și nimicim buruienile. Această grăpare făcută la timp face cât o prașilă. — Să nu grăpăm în timpul cât răsare, deoarece plantele sunt prea fragede și nici după ce au crescut cam de 10 cm.

Urmează apoi prașilele (săpatul) cari trebuie să fie cel puțin în număr de 3. — De modul și de timpul în care se execută aceste lucrări depinde în cea mai mare parte reușita culturii. Ca la orice cultură, trebuie să căutăm a face să ne rămână umezeala și a nimici buruienile, pentru ca planta să aibă putere de creștere — Să ne ferim de cea datină urâtă, când, spre rușinea proprietarului, cultura este plină de buruieni verzi, din care abia se văd firicelele de porumb pipernicite și ofilite.

Trebuie să aranjăm în așa fel, ca atunci când grăul dă în pargă, lucrările porumbului să fie terminate.

Prima prașilă se dă deci, când porumbul este încă mic, are 2—3 franzișoare, la 8—10

zile după răsărire, făcând cu această ocazie și răritul.

Prașila a doua se face după 2 săptămâni, iar după alte 2—3 săptămâni prașila a 3-a. — Ar fi de dorit ca toate aceste prașile să urmeze după ploale.

În ceea ce privește mușuroitul, plugarii au început să-și dea seama că trebuie înlocuit. — Nici într'un caz nu trebuie făcut când e secetă. — Prin mușuroire se pierde o bună parte din umezeală, iar prin adunarea pământului în jurul plantelor, acesta uscându-se și încălzindu-se în soare, le arde, pricinuind ofilirea lor. — Tot prin mușuroire forțăm, că din nodul pe care-l acoperim cu pământ, să dea noi rădăcini, oprindu-se în felul acesta din creștere, ceea ce îi întârzie mult coacerea.

Ba mai mult, s'a dovedit că porumbul nemușuroit rezistă mult mai bine la vânt, decât cel mușuroit.

În ceea ce privește săpatul porumbului, am amintit că, pe lângă timp, un mare rol joacă și modul cum se sapă. — Prașitul porumbului trebuie făcut cât mai ușor, cât mai la suprafață și fără să ne apropiem cu sapa prea mult de firul de porumb. — Lucrează greșit acei agricultorii cari prășesc prea târziu, după ce buruienile au umplut tot pământul, slăbind astfel porumbul și atunci îl sapă la o mare adâncime, cu niște sape din cale afară prea mari. — Nu adată ne-a fost dat să auzim că proprietarul cerea lucrătorilor să sape cât mai adânc, spunând că de aceea le plătește și le dă de mâncare.

Știm că rădăcinile porumbului cresc la suprafața pământului și atunci când prășim prea adânc, le tăiem, din care motiv plantele încep a tânji.

O altă lucrare este *copilitul*, care constă în ruperea cu mâna de lângă tulpină a fraților, cari trebuiesc îndepărtați, pentru a nu slăbi curuzul cel mare.

În ordinea importanței, ar urma una din principalele lucrări și anume *alegerea porumbului în vederea seminței*, asupra căruia însă vom reveni la timpul potrivit.

Nu găsim destule cuvinte, să atragem atențiunea agricultorilor asupra împlinirii acestor ușoare lucrări, cari nu cer nici un ban în plus pentru executarea lor, ci numai puțină pricepere și mai multă bunăvoință, asigurându-i că recolta obținută îi va răsplăti din belșug.

Ing. Agr. Ioan Gherman

Vânzarea semințelor de floarea soarelui

Ministerul economiei naționale face cunoscut tuturor, că Oficiul de vânzare a uleurilor din București trebuie să cumpere, în termen de 15 zile toată sămânța de floarea soarelui, cu prețul de 85.000 Lei vagonul. Toți acei cari au sămânță de floarea soarelui trebuie s'o vândă acestui Oficiu în termenul arătat de minister. După împlinirea acestui termen semințele rămase nevândute vor fi rechiziționate. Nu trebuie vândută sămânța lăsată pentru însămânțare.

Poșta gazetelor

Chităm cu mulțumită următoarele sume primite: Câte 150 lei: Grăur M. n. Ciurta 6971, Măxer I. 2686 Oniga L. 5794, Salon Gh. 2676, Comșa N. 6974 Pușcaș V. 6080.

Alte sume: Libr. Univ. Hașeg C. 168, Lei 115; Popoviciu Șt. 1774 Lei 200; Șulea Z. 5459 Lei 338; Rus I. 6177 Lei 200; Notariatul com. Ghijasa 440; Repede I. 5455 Lei 337; Daboc I. 6114 Lei 200; Cristurean S. 6970 Lei 75; Lazar N. 6969 Lei 75; Șoproni A. 6890 Lei 50; Fizitea I. C. 259 Lei 475, Of. par. Sindrești C. 161

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

și Nr. 6289 Lei 1159; Of. par. Top C. 265 și Nr. 6289 Lei 900 și nr. 6899 Lei 200.

Suprasolire: Excelența Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, episcopul Orășii Lei 1000

Ofițerul și Subofițerul Cercului de Recrutare Blaj au durerea de a invita pe cunoscuții fostului bun camarad

Maiorul GHEORGHE P. POPESCU

la pomenirea ce se va face în ziua de 11 Mai a. c. 11, în Capela Ortodoxă.

AVIZ

Locuri de case, bune și ieftine, de vânzare la Blaj. Informațiuni la Camera Agricolă.

Convocare

Domnii acționari ai Soc. An. Generală de Industrie și Comerț din Dicioșanmărtin, Turnătorie de Fier și Metal, sunt invitați la adunarea generală ordinară care se va ține la 12 Iunie 1940, orele 11 în localul Băncii Generale de Credit din Dicioșanmărtin, Strada Regele Ferdinand 74.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul Consiliului de Administrație și al Comitetului de Cenzori. Aprobarea Bilanțului și Contului de profit și pierdere pe anul 1939.
3. Descărcarea Consiliului de administrație și Comitetului de Cenzori.
4. Intrebuintarea beneficiului net.
5. Lichidarea societății.

Acționarii, cari doresc a lua parte la adunarea generală, sunt rugați a depune acțiunile lor, creșterile procurile, la biroul Societății sau la Banca Generală de Credit din Dicioșanmărtin cel mai târziu până la 2 Iunie 1940. Dicioșanmărtin, la 2 Iunie 1940.

64 (1-1) Consiliul de Administrație

CASSA DE PĂSTRARE DIN IERNUT S. A. IERNUT în lichidare
Inscris în Reg. Bancar sub No. 15-1935 Cluj

Convocare

Domnii acționari ai Băncii Cassa de Păstrare de Iernut S. A. Iernut în lichidare sunt convocați la Adunarea Generală Ordinară, care va avea loc în localul băncii din Iernut, în ziua de 26 Mai 1940, orele 12, iar dacă în aceasta zi nu s'ar întruni numărul necesar de acționari sau acțiuni pentru aducerea hotărârilor valabile, în ziua de 1940 Iunie 2, în același local și având următoarea ORDINE de ZI: 1. Aprobarea bilanțului și contului de profit și pierdere încheiat pe anul de 31. Decembrie 1939., a raportului lichidatorului și comitetului de cenzori. 2. Descărcarea lichidatorului și comitetului de cenzori.

62 (1-1) Lichidator: LASZLO IOAN

Corpul Portărellor Trib. Dumbrăveni

Nr. 333-1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică în baza deciziei Nr. G. 1062-1940 a Judecătoriei Blaj în favorul reclamantului Dr. Victor Clușdean, convocat pentru încasarea creanței de 2733 Lei — bani acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1940 orele 2 p. m. la fața locului în comuna Șorogostin, la sediul Băncii Șorogostinene, unde se vor vinde public citațiune publică judiciară 1 casă de fier și 1 casă de fier rachiu cu acc. în valoare de 10.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Blaj, la 19 Aprilie 1940.

60 (1-1) DRAGOȘ, șef-portărel

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, acela să citească gazeta „UNIREA POPORULUI”